

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของเจ้าหน้าที่
ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรม
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

**Factors Related to Role Performance of Safety Officers at
Technical Level in Factories,
Ayutthaya Province**

กวี พรพนารัตน์* และ ศรีรัตน์ ล้อมพงศ์**

*วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (อาชีวอนามัยและความปลอดภัย) คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Pooree Phornphanarat* and Srirat Lormphongs**

*Master of Science (Occupational Health and Safety), Faculty of Public Health, Burapha University

**Faculty of Public Health, Burapha University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รูปแบบการวิจัยเป็นแบบภาคตัดขวาง ประชากรในการศึกษานี้เป็น จป. เทคนิค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้มาจากข้อมูล จป. เทคนิค ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 108 คน โดยในการศึกษานี้จะทำการศึกษาทั้งหมดทุกคน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด Pearson correlation และ Chi square test

ผลการวิจัยพบว่า จป. เทคนิค ในการศึกษานี้ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.6 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 34.08 ± 4.73 ปี ร้อยละ 63.9 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 55.6 มีอายุงานในสถานประกอบกิจการปัจจุบัน 4-6 ปี ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบกิจการ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี ร้อยละ 53.7 ความคิดเห็นต่อการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี ร้อยละ 53.7 ระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยฯ ของ จป. เทคนิค ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 38.9 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่

อายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบกิจการ และการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ แม้ว่า จป.เทคนิค มีความคิดเห็นว่าการบริหารงานด้านความปลอดภัยของสถานประกอบกิจการอยู่ในระดับดี แต่ในประเด็นของการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัย ผู้บริหารควรต้องมีการกำกับดูแล ติดตามการปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินการด้านความปลอดภัยเป็นไปได้อย่างราบรื่น หน่วยงานภาครัฐควรปรับปรุงในเรื่องของการสนับสนุนข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อให้สถานประกอบกิจการมีการปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามกฎหมาย และนายจ้างต้องให้ จป. เทคนิค ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยเพิ่มขึ้น และรัฐควรเพิ่มบทบาทในการดูแล จป.เทคนิค เช่น การกำกับดูแลการดำเนินการของ จป. เทคนิค ในสถานประกอบกิจการ

คำสำคัญ : เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค การบริหารงานความปลอดภัย การสนับสนุนทางสังคม บทบาทของ จป. เทคนิค

Abstract

This cross-sectional research was aimed to investigate factors related to role performance of safety officers at technical level in factories, Ayutthaya Province. One hundred and eight registered safety officers at technical level were selected to study. Data were collected by questionnaires and analyzed in terms of frequencies, percentages, means, standard deviations, minimums, maximums, Pearson correlation and Chi square test.

The findings showed that 67.6% was male. Mean age was 34.08 ± 4.73 years old. 63.9% had a bachelor's degree or equivalent. 55.6% had professional experience in work between 4 to 6 years. 37% had position that excluded safety officers at technical level were supervisor of production. 100% had occupational health and safety training. 53.7% reported that level of opinion of safety officers at technical level to safety management were good level. 53.7% reported that level of opinion of safety officers at technical level to social support were good level. 38.9 % reported that level of occupational health and safety practice of safety officers at technical level were small level. Factors related to role performance of safety officers at technical level were age, duration of work, opinion on the safety management of the organization, and the management support on safety activities.

Although safety officers at technical level had high level of social support, it is suggested that the management should monitor to safety management, the government should support information and data to enhance compliance and promote the implementation of safety activities among the safety officers at technical level.

Keywords : Safety officers at technical level, Safety management, Social support, Role performance of safety officers at technical level

บทนำ

ปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2557 จากการเติบโตทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ประเทศไทยมีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 138,177 โรงงาน กระจายอยู่ตามจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศไทย โดยกรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุด มีจำนวนคนงานทั้งสิ้น 4,065,083 คน โดยคนงานส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ และมีเงินลงทุนมหาศาลถึง 5,597,072.53 ล้านบาท¹ การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจโดยขาดความคำนึงถึงปัญหาด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ส่งผลกระทบต่อคนงานและสภาพแวดล้อม การเกิดขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรมทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย² ดังจะเห็นได้จากสถิติของกองทุนเงินทดแทนเรื่องการประสบอันตรายจากการทำงาน ในปี 2556 มีคนงานในประเทศไทยประสบอันตรายจากการทำงานทั้งสิ้น 111,894 คน ในจำนวนนี้มีคนงานประสบอันตรายถึงแก่ความตาย 635 คน ในจำนวนนี้เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมที่มีคนงาน 21-50 คน ทั้งหมด 104 คน ทุพพลภาพ 28 คน สูญเสียอวัยวะบางส่วน 3,036 คน และเกิดอุบัติเหตุถึงขั้นหยุดงานเกิน 3 วัน 4,598 คน³ ส่งผลให้ประเทศขาดทรัพยากรบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญในการผลิต สูญเสียเงินจำนวนมหาศาลในการรักษาเยียวยาผู้บาดเจ็บ เสียชื่อเสียง และทำให้ครอบครัวของผู้ประสบอันตรายได้รับความลำบากในการดำรงชีวิต

กระทรวงแรงงานได้ออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 ได้กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในประเทศไทย ทั้งหมด 5 ระดับ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ⁴ ซึ่งการมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับต่างๆ จะแตกต่างกันไปตามประเภทกิจการและจำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการ⁵

จป. เทคนิค คือ ลูกจ้างซึ่งนายจ้างแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็น จป. เทคนิค ในสถานประกอบการที่มีจำนวนลูกจ้าง 20-49 คน ซึ่งถือว่าเป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก (Small and medium enterprise, SMEs) ใช้เงินลงทุนไม่สูง และเครื่องมือ เครื่องจักรรวมทั้งเทคโนโลยีในการทำงาน ล้าสมัย ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนในเรื่อง ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเท่าที่ควร พนักงานขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ทำให้เกิดปัญหาทั้งทางด้านการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและการเกิดโรคจากการทำงาน ดังจะเห็นได้จากมีคนงาน

ประสบอันตรายถึงแก่ความตายที่เกิดจากโรงงาน อุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีจำนวนคนงาน 21-50 คน ทั้งหมด 104 คน คิดเป็นลำดับที่ 2 รองจากโรงงาน อุตสาหกรรมที่มีคนงาน 1-10 คน และทุพพลภาพ 5 คน สูญเสียอวัยวะบางส่วน 446 คน เกิดอุบัติเหตุ ถึงขั้นหยุดงานเกิน 3 วัน 4,598 คน และเกิดอุบัติเหตุ หยุดงานไม่เกิน 3 วัน 10,015 คน³

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก เนื่องจาก มีสถานที่เหมาะสมกับการลงทุน มีการคมนาคม ที่สะดวก และค่าใช้จ่ายในการเช่าพื้นที่ประกอบการ ยังไม่สูงมาก ทำให้มีนักลงทุนให้ความสนใจ ปัจจุบัน มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 2,356 โรงงาน¹ โดยแบ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ และในอนาคตจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตาม การขยายตัวของเศรษฐกิจและการเปิดอาเซียน มีผู้ประสบอันตรายจากการทำงานจากสถิติกองทุน เงินทดแทน ปี 2556 มีคนงานประสบอันตรายถึงแก่ ความตาย 16 คน และสูญเสียอวัยวะบางส่วนถึง 61 คน จป. เทคนิค เป็นบุคลากรที่มีความสำคัญยิ่ง ต่อการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อลดการประสบ อันตรายจากการทำงานของพนักงานและส่งเสริม ให้พนักงานทำงานด้วยความปลอดภัย รวมทั้งหา แนวทางป้องกันและควบคุมการเกิดอันตรายในสถาน ประกอบการ

จากการทบทวนวรรณกรรม พบงานวิจัย เกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานและปัจจัยที่มีความ สัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับ วิชาชีพ⁶⁻⁹ และการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน¹⁰ จากการทบทวนวรรณกรรม ไม่พบงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับความปลอดภัยในการทำงานของ จป. เทคนิค ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้อง การทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการ

ทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป. เทคนิค ในโรงงาน อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อทราบ ข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ทางด้านความปลอดภัย อาชีว อนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของ จป. เทคนิค และสถานประกอบการสามารถนำข้อมูลจาก ผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์และ วางแผนการทำงานด้านความปลอดภัยของสถาน ประกอบการและหาแนวทางการดำเนินการที่เหมาะสม ในการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและ สภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างยั่งยืนต่อไป

วิธีการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบ ภาคตัดขวาง โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ จป. เทคนิค จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ได้มาจาก การนำข้อมูล จป. เทคนิค ที่ขึ้นทะเบียน จป. เทคนิค กับสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวน 108 คน โดยในการศึกษา นี้จะทำการศึกษาทั้งหมดทุกคน เครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษาประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัย ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้ 1) ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์ การอบรมทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2) ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ จป. เทคนิค ต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถาน ประกอบกิจการ ในที่นี้ ความปลอดภัยฯ หมายถึง ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมใน การทำงาน ประกอบด้วย ความคิดเห็นด้านนโยบาย แผนงานด้านความปลอดภัย การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลด้านโครงการความปลอดภัย โดยแบ่ง เป็นข้อคำถามจำนวน 27 ข้อ ซึ่งประยุกต์มาจากแบบ สัมภาษณ์เกี่ยวกับการสนับสนุนเรื่องความปลอดภัย และอนามัยในการทำงานขององค์กร พฤติกรรม ความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตในการทำงานของ

พนักงานบริษัทปูนซิเมนต์ไทย ทุ่งสง จำกัด ของ วันเฉลิม พลอินทร์¹¹ โดยแต่ละข้อมีเกณฑ์การให้ คะแนนโดยแบ่งเป็น ระดับ (Scale) ทั้งหมด 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และใช้เกณฑ์การแปล ผลคะแนนของ Bloom¹² แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถาน ประกอบกิจการ อยู่ในระดับดี การบริหารจัดการ ด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบการ อยู่ในระดับปานกลาง และการบริหารจัดการด้าน ความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบการ อยู่ใน ระดับน้อย 3) ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นต่อการสนับสนุนการดำเนินการ ด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ โดยแบ่งเป็นข้อ คำถามจำนวน 28 ข้อ ซึ่งประยุกต์มาจากแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร บทบาทหน้าที่ ของพนักงาน วิทยาลัยฯ และพันธกิจของหน่วยงาน ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยแต่ละข้อมีเกณฑ์การให้ คะแนนโดยแบ่งเป็น ระดับ (Scale) ทั้งหมด 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนน ของ Bloom¹² แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ การสนับสนุน การดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ อยู่ใน ระดับดี การสนับสนุนการดำเนินการด้านความ ปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และ หน่วยงานภาครัฐ อยู่ในระดับปานกลาง และการ สนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จาก ผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงาน ภาครัฐอยู่ในระดับน้อย 4) ประกอบด้วยข้อคำถาม เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยฯ ของ จป. เทคนิค โดยแบ่งเป็นข้อคำถามการปฏิบัติจำนวน 17 ข้อ แต่ละข้อมีการให้คะแนน คือ 3 คะแนน สำหรับการปฏิบัติทุกครั้ง 2 คะแนน สำหรับการ

ปฏิบัติ บ่อยครั้ง 1 คะแนน สำหรับการปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง และ 0 คะแนน สำหรับ ไม่เคยปฏิบัติ ใช้เกณฑ์ การแปลผลคะแนนของ Bloom¹² แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยฯ ของ จป. เทคนิค อยู่ในระดับดี การปฏิบัติงานด้านความ ปลอดภัยฯ ของ จป. เทคนิค อยู่ในระดับปานกลาง และการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยฯ ของ จป. เทคนิค อยู่ในระดับน้อย แบบสัมภาษณ์ได้ผ่านการ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และผ่านการตรวจสอบจริยธรรมจากคณะกรรมการ พิจารณาจริยธรรมการวิจัยของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2558 มีการวิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability Coefficients Alpha) ได้ค่าเท่ากับ 0.994 ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย โดย ผู้วิจัยได้อธิบาย ชี้แจงวิธีการเก็บข้อมูลอย่างชัดเจน จนผู้ช่วยวิจัยเข้าใจเป็นอย่างดี ประสานงานการเก็บ ข้อมูลโดยทำหนังสือจากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้จัดการสถานประกอบการ ต่าง ๆ เมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าทำการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยนัดหมายวันเวลาที่ จป. เทคนิค สะดวก และ ดำเนินการเก็บข้อมูลของสถานประกอบการโดย ผู้วิจัย ดำเนินการเก็บข้อมูลการปฏิบัติงานความ ปลอดภัยและอาชีวอนามัยตามแบบสัมภาษณ์ที่ ผู้วิจัยที่ได้จัดทำขึ้นโดยนักวิจัย ผู้วิจัยทำการตรวจสอบ ข้อมูลทุกครั้งหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บ รักษาข้อมูลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นความลับ และนำเสนอรายงานการวิจัยในภาพรวมของกลุ่ม ประชากรทั้งหมด จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้ ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ คือ สถิติเชิงพรรณนาในรูปของความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด และทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson correlation สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ และ Chi square สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล

จป. เทคนิค ที่ปฏิบัติงานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 67.6 และมีอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด ร้อยละ 63.9 มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 63.9 ส่วนใหญ่มีอายุงาน อยู่ระหว่าง 4-6 ปี ร้อยละ 55.6 ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือจาก จป. เทคนิค ได้แก่ หัวหน้าแผนกการผลิต ร้อยละ 37 จป. เทคนิค ทุกคนได้รับการอบรมหลักสูตรทางด้านความปลอดภัย ร้อยละ 100.0 ดังตารางที่ 1

ความคิดเห็นของ จป. เทคนิค ต่อการบริหาร

จัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบการ
กิจการ

จป. เทคนิค มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบการ กิจการอยู่ในระดับดี ร้อยละ 53.7 ระดับปานกลาง ร้อยละ 37.0 และระดับน้อย ร้อยละ 9.3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนโดยรวม 84.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.043 มีค่าต่ำสุด 61.00 มีค่าสูงสุด 104.00 ดังตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของพนักงาน จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
รวม	108	100.0
เพศ		
ชาย	73	67.6
หญิง	35	32.4
อายุ (ปี)		
20-30 ปี	33	30.6
31-40 ปี	69	63.9
41 ปีขึ้นไป	6	5.6
(\bar{X} = 34.08 ปี, SD. = 4.73, Max = 48 ปี, Min = 26 ปี)		
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	38	35.2
ปริญญาตรี	69	63.9
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.9
อายุงานที่ทำงานในสถานประกอบการ (ปี)		
0-3	30	27.8
4-6	60	55.6
7-9	15	13.9
≥ 10	3	2.8
(\bar{X} = 4.78 ปี, SD. = 24.83, Max = 13.17 ปี, Min = 1 ปี)		

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนรวมจากคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบกิจการ (n = 108)

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
การบริหารจัดการ ด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบกิจการ	84.82	1.043	61.00	104.00

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบกิจการ

ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	108	100.0
ระดับดี	58	53.7
ระดับปานกลาง	40	37.0
ระดับน้อย	10	9.3

ความคิดเห็นของ จป. เทคนิค ต่อการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหารหัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ

จป. เทคนิค มีความคิดเห็นต่อการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร

หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ อยู่ในระดับดี ร้อยละ 53.7 ระดับปานกลาง ร้อยละ 27.8 และระดับน้อย ร้อยละ 18.5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนโดยรวม 89.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.450 มีค่าต่ำสุด 62.00 มีค่าสูงสุด 112.00 ดังตารางที่ 4 และ 5

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนรวมจากคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ (n = 108)

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
การสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ	89.16	1.450	62.00	112.00

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ

ระดับความคิดเห็นต่อการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	108	100.0
ระดับดี	58	53.7
ระดับปานกลาง	30	27.8
ระดับน้อย	20	18.5

การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยฯ ของ
จป. เทคนิค

จป. เทคนิค มีการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยฯ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 38.9 ระดับดี

ร้อยละ 38.0 และระดับปานกลาง ร้อยละ 23.1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนโดยรวม 33.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .940 มีค่าต่ำสุด 21.00 มีค่าสูงสุด 50.00 ดังตารางที่ 6 และ ตารางที่ 7

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยฯ ของ จป. เทคนิค (n = 108)

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยฯ ของ จป. เทคนิค	33.87	.940	21.00	50.00

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยฯ ของ จป. เทคนิค

ระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยฯ ของ จป. เทคนิค	จำนวน	ร้อยละ
รวม	108	100.0
ระดับดี	41	38.0
ระดับปานกลาง	25	23.1
ระดับน้อย	42	38.9

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ได้แก่ อายุ ($r=0.221$) ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ($r=0.205$) และความคิดเห็น ของ จป. เทคนิค ต่อการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ ($r=0.189$)

และผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิคในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น .01 ได้แก่ ความคิดเห็นของ จป. เทคนิค ต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบการ (นอกเหนือ จป. เทคนิค) ส่วนเพศ การศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังตารางที่ 8 และ 9

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร (n = 108)	ระดับการปฏิบัติหน้าที่		χ ²	p
	จป. เทคนิค			
	ดี n (%)	ปานกลาง+น้อย n (%)		
เพศ			0.091	.763
ชาย	27(36.99)	46(63.01)		
หญิง	14(40.00)	21(60.00)		
การศึกษา			1.142	.285
ต่ำกว่าปริญญาตรี	17(44.74)	21(55.26)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	24(34.29)	46(65.71)		
ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป. เทคนิค			0.805	.370
ผู้บริหาร, หัวหน้าแผนกบุคคล, วิศวกร, พนักงานทั่วไป	28(41.18)	40(58.82)		
หัวหน้าแผนกการผลิต	13(32.50)	27(67.50)		

หมายเหตุ: * = มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 , ** = มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร (n = 108)	r	p
- อายุ	0.221*	0.021
- ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	0.205*	0.033
- ความคิดเห็นของ จป. เทคนิค ต่อการบริหารจัดการ ด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบการ	0.326**	0.001
- ความคิดเห็นของ จป. เทคนิค ต่อการสนับสนุนการ ดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ	0.189*	0.050

หมายเหตุ: * = มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 , ** = มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัย สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. เพศ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากเพศชายและหญิงสามารถเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยได้และมีบทบาทไม่ต่างกัน เพราะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ วิโรจน์⁶ นิภาพร คำหลอม⁷ และภาณี ฤทธิมาก และคณะ⁸ ซึ่งพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. อายุ อายุมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ วิโรจน์⁶ ที่พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ภาณี ฤทธิมาก และคณะ⁸ ที่พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จากการศึกษาสามารถอธิบายได้ว่า ความแตกต่างในเรื่องของอายุ ทำให้ได้รับประสบการณ์จากการทำงานที่แตกต่างกัน จป. เทคนิค ที่มีอายุมากกว่า ย่อมมีประสบการณ์มากกว่าและตระหนักในเรื่องของความปลอดภัย รวมถึงการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามหน้าที่ของ จป. เทคนิค ได้มากกว่า

3. ระดับการศึกษา ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของนิภาพร คำหลอม⁷ และ ภาณี ฤทธิมาก และคณะ⁸ ผลการศึกษาที่ได้ไม่มีความสอดคล้องกับการศึกษา

ของจารุวรรณ วิโรจน์⁶ ที่พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน สามารถอธิบายได้ว่าการศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค เพราะการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้านร่วมกัน เช่น การบริหารจัดการของสถานประกอบการ นโยบายผู้บริหาร งบประมาณ และความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรวมถึงการบังคับของภาครัฐ ที่ออกกฎหมายกำหนดบทบาทหน้าที่ของ จป. เทคนิค อย่างชัดเจน ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา

4. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ วิโรจน์⁶ ที่พบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน สามารถอธิบายได้ว่า จป. เทคนิค ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานนาน จะมีการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ที่สูงกว่า จป. เทคนิค ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานน้อยกว่า ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการปฏิบัติงานเป็นเวลานานทำให้เข้าใจกระบวนการผลิต อันตรายของการผลิต และแนวทางปฏิบัติตามกฎหมาย รวมถึงได้รับการกำชับตรวจติดตาม จากเจ้าหน้าที่ของภาครัฐบ่อยครั้ง ทำให้มีการปฏิบัติหน้าที่สูงตามไปด้วย

5. ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบันนอกเหนือจากการทำหน้าที่ จป. เทคนิค ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน นอกเหนือจากการทำหน้าที่ จป. เทคนิค ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของนิภาพร คำหลอม⁷ ที่พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน นอกเหนือ จป. เทคนิค ไม่มีความสัมพันธ์

กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน สามารถอธิบายได้ว่า ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน นอกเหนือ จป. เทคนิค ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค เพราะการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้านร่วมกัน เช่น การบริหารจัดการของสถานประกอบการ นโยบายผู้บริหาร งบประมาณและความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการบังคับของภาครัฐ ที่ออกกฎหมายกำหนดบทบาทหน้าที่ของ จป. เทคนิค อย่างชัดเจน ไม่ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน นอกเหนือ จป. เทคนิค

6. ความคิดเห็นของ จป. เทคนิค ต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบการ ความคิดเห็นของ จป. เทคนิค ต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ของสถานประกอบการ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ($r = 0.326$) ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ วิโรจน์⁶ และสอดคล้องกับการศึกษาของ นิภาพร คำหลอม⁷ และ สอดคล้องกับการศึกษาของ ภาณี ฤทธิมาก และคณะ⁸ ที่พบว่า ระดับการบริหารงานความปลอดภัยของสถานประกอบการ การบริหารงานความปลอดภัยในโรงงาน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน สามารถอธิบายได้ว่า การบริหารงานความปลอดภัยในสถานประกอบการ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค เพราะหากมีการบริหารจัดการที่ดีในด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการ จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค สูงตามไปด้วย

7. ความคิดเห็นของ จป. เทคนิค ต่อการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงาน

ภาครัฐ ความคิดเห็นของ จป. เทคนิค ต่อการสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ มีความสัมพันธ์กับคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ($r = 0.189$) สอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ วิโรจน์⁶ และสอดคล้องกับการศึกษาของ นิภาพร คำหลอม⁷ และ สอดคล้องกับการศึกษาของ ภาณี ฤทธิมาก และคณะ⁸ ที่พบว่า การสนับสนุนทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จะเห็นได้ว่า การสนับสนุนการดำเนินการด้านความปลอดภัยฯ จากผู้บริหาร หัวหน้างานพนักงาน และหน่วยงานภาครัฐ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค เพราะหากมีการสนับสนุนทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี การปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ก็สูงตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

ด้านการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

1. ควรมีนโยบายทางด้านการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้จริง และมุ่งเน้นให้ผู้บริหารเห็นถึงความสำคัญของงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน จะช่วยให้งานทางด้านความปลอดภัยประสบความสำเร็จและทำให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยปฏิบัติหน้าที่ได้ชัดเจนถูกต้อง รวดเร็วขึ้น

2. ควรให้การสนับสนุนทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานร่วมกันจากทุกฝ่าย

3. รัฐบาลควรมีการกำกับดูแลให้ จป. เทคนิค ดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ตามกฎหมาย 6 ข้อ ให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในเรื่อง การค้นหาอันตรายจากการทำงาน การกำหนดมาตรการป้องกันอันตราย โดยจัดทำเป็นคู่มือความปลอดภัย การอบรมความปลอดภัยให้กับพนักงาน การจัดให้มี Safety talk การกำกับดูแลให้พนักงานปฏิบัติตามคู่มือความปลอดภัย รวมถึงการวิเคราะห์อุบัติเหตุ และเสนอแนวทางป้องกันแก่นายจ้าง

4. ควรผลักดันให้ออกกฎหมาย กำหนดให้ จป. เทคนิค ปฏิบัติงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปฏิบัติงานเต็มเวลา เพราะงานทางด้านนี้มีความสำคัญ ไม่ขึ้นอยู่กับขนาดสถานประกอบการ

5. ควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้กับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ในหัวข้อที่มีความสำคัญอยู่เสมอ

ด้านการวิจัย

1. ควรที่จะมีการศึกษา ความสัมพันธ์ต่อบทบาทที่ของ จป. เทคนิค ในจังหวัดอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา เพราะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเท่านั้น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดต่างๆ หลายๆ จังหวัดเพื่อทำการเปรียบเทียบผลการศึกษาที่ได้

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งเป็นตัวแปรที่อยู่นอกเหนือจากการศึกษาของผู้วิจัยที่อาจมีผลต่อระดับพฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่ของ จป. เทคนิค

4. ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะทำให้สามารถให้ระบุรายละเอียดได้อย่างชัดเจน ถึงเหตุและผลเป็นรายบุคคลได้มากยิ่งขึ้น

5. ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุการไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ จป. เทคนิค เพื่อระบุแนวทางการ

แก้ไขที่ตรงจุดให้มากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาในครั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์จาก จป. เทคนิค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

1. กรมโรงงานอุตสาหกรรม. ข้อมูลโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม รวมถึงสถิติโรงงานที่ได้รับอนุญาตฯ รายเดือนและรายปี ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535. [ออนไลน์]. 2557. เข้าถึงได้จาก: <http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=dataservice>. (วันที่ค้นข้อมูล: 10 มกราคม 2558).
2. แอนน์ จิระพงษ์สุวรรณ. สิ่งคุกคามสุขภาพจากสภาพแวดล้อมในการทำงานและการสำรวจสถานประกอบการ (บทความ). วารสารพยาบาลสาธารณสุข, 2556; 27(3): 106-14.
3. สำนักงานกองทุนเงินทดแทน. จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน. [ออนไลน์]. 2557. เข้าถึงได้จาก: <http://www.sso.go.th/wpr/category.jsp?lang=th&cat=801>. (วันที่ค้นข้อมูล: 11 มกราคม 2558)
4. กระทรวงแรงงาน. กฎกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123, ตอนที่ 23 ก. (ลงวันที่ 21 มิถุนายน 2549).
5. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. คู่มืออบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถาน

- ประกอบกิจการ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ดอกเบญจ; 2557.
6. จารุวรรณ วิโรจน์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน : การวิเคราะห์พหุระดับ (วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาชีวสถิติ). บัณฑิตมหา-วิทยาลัย: ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2548.
 7. นิภาพร คำหลอม. รายงานการวิจัย โครงการ : การศึกษาการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน กรณีจังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี; 2553.
 8. ภาณี ฤทธิมาก, จิราพร เขียวอยู่, เพ็ญฟ้า กาญจนภาส, อภิญญา ขาวลิขิต และ อุไรวรรณ อินทร์ม่วง. รายงานวิจัยโครงการ : การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน กรณีจังหวัดขอนแก่น. (ชุดโครงการอาชีวอนามัย). ขอนแก่น: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2544.
 9. _____. รายงานวิจัยโครงการ : การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ กรณีจังหวัดขอนแก่น. (ชุดโครงการอาชีวอนามัย). ขอนแก่น: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2543.
 10. รัศมี จอประยูร. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท คาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด (ภาคนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทั่วไป). คณะวิทยาการจัดการ: พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา; 2551.
 11. วันเฉลิม พลอินทร์. การสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยและอนามัยในการทำงานขององค์การพฤติกรรมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัทปูนซิเมนต์ไทย ฟุ่งสง จำกัด (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ) บัณฑิตมหาวิทยาลัย: กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ; 2549.
 12. Bloom, B. Taxonomy of Education Objective Handbook 1: Cognitive Domain. 2nd ed. New York: David Mckay; 1975.